LA 9 AUGUST AU RĂMAS 48 MII DE REFUGIAȚI

MULȚI DIN EI NICI ACUM NU SE POT ÎNTOARCE LA CASELE LOR

Lîngă sediul Guvernului Republicii am întîlnit un grup de foști refugiați din Transnistria, oameni disperați cu ochii în lacrimi, rămași în mijlocul drumului. Au venit la Guvernul republicii să se plîngă, să ceară ajutor și susținere...

Le ofer cuvîntul. Toți au insistat ca numele lor să nu figureze în paginile ziarului.

– Sînt din Dubăsari. Am lucrat la o alimentară și trăiam în căminul coloanei mecanizate nr. 5. Din martie m-am refugiat în satul Ustia, la soacra-mea. La 12 august m-am reîntors la Dubăsari cu intenția să încep lucrul. Am intrat în casă și mi-am pus mîinile în cap: gardiștii au luat multe din lucrurile mele. La unii locatari au dispărut covoare, televizoare, încălțăminte.

Cînd am început să-mi iau lucrurile mi s-a spus categoric: voi vă scoateți de la evidență și apoi poftim, plecați... Drept argument femeia a prezentat pașaportul în care era fixată ștampila de 12 august, ziua scoaterii de la evidență de la acest domiciliu.

La Dubăsari femeia aceasta a început să lucreze încă în anul 1980. Acum însă i s-a refuzat reluarea lucrului pe motiv că, chipurile, are multe absențe. Dar care refugiat din oraș s-a prezentat regulat la serviciu?

– Noi nici nu putem să ne imaginăm de casa noastră, ni s-a plîns o altă femeie din satul Krasnîi Vinogradari. Cei care ne-am pomenit în rîndul refugiaților am fost avertizați ca pînă la 15 septembrie să părăsim satul. Moldovenii sînt batjocoriți și persecutați la tot pasul. Una din colegele noastre care a lucrat contabilă la complexul de vite din localitate a fost dată afară din casă, iar lucrurile le-au scos în drum...

— Sînt de la Corjova. Sîmbătă am fost acasă. Gardiștii și acum umblă acolo cu pistoalele automate și-i caută pe cei refugiați pentru a se răfui cu ei. Zilele trecute a sosit în sat un tînăr care a luptat de partea voluntarilor. Gardiștii l-au reținut, l-au dus pînă la poarta ogrăzii sale, l-au lăsat să privească la casă timp de zece minute și l-au zis: dacă te mai vedem pe aici nu mai rămîi în viață. Așa și nu s-a întîlnit tînărul cu soția.

În astfel de situații s-au pomenit zeci de mii de moldoveni.

– Ne aflăm la pragul toamnei. În curînd se va începe noul an de studii. Pe ce drumuri vor porni oamenii acești zile?

La întrebarea corespondentului nostru răspunde dl Mihai PLATON, viceprim-ministru și vicepreședinte al comitetului republicane pentru refugiați:

– Situația în Dubăsari, Slobozia, Bender, Gîsca, Coșernița, Cocieri și alte localități este foarte complicată. O mare parte din refugiați nu se pot întoarce la casele lor din cauza că pe loc sînt căutați după listă și fotografii. Unii din aceștia vor fi nevoiți să trăiască în continuare la taberele de refugiați pregătite pentru iarnă. Recent a fost dată dispoziția ca școlile și grădinițele din Chișinău să fie pregătite pentru a-i primi pe copiii refugiaților, să-i asigure pe aceștia cu rechizitele necesare....

Și totuși, problema se cere să fie rezolvată pe cale politică și cît mai urgent. Cum de s-a întîmplat că voluntarii noștri au părăsit pozițiile și au predat armele, iar gardiștii și acum umblă cu pistoalele automate prin sate și-și bat joc de oamenii pașnici?

Valeriu CIOCOI